

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

A pénzügyi és munkaprogramm.

Pécs, 1897. október 6.

Lidércnyomásként nehezedik városunk lakosságára, de különösen az első sorban felelős városatyákra a legközelebbi közgyűlésen tárgyalandó pénzügyi és munkaprogramm gondja, amely olyan óriási költségen terhét lesz városunk nyakába rovandó, aminő alatt a miénknek sokkal gazdagabb és szerencsésebb viszonyoknak örvendő város is leoskadna.

Nem kevesebbről van szó, mint három és fél millió adósság csinálásáról, a melyhez ha hozzáveszszük a régiékből még ezután is fenmaradó 80,825 frt alapítványi adósságot, meg a törzstökének járó 875,928 frtot, ami szintén a mi adósságunk, mert ennek csak kamataihoz lett volna jussunk, de mi a tőkét is elköltöttük: akkor tartozásaink összege felrug csaknem ötödfélmillióra, a melynek törlesztési és kamatterhe évi 175,932 frt 50 krral nehezedik városunk költségvetésére.

Valóban szép kilátások ezek a jövőre nézve, mikor eddig még a törzstökének minimális törlesztési részleteit sem tudtuk fizetni, dacára annak, hogy a türelmes papíroson mindig kimutatták ennek is pontos fedezetét. És itt ki kell terjeszkednünk az Aidinger-éra híres gazdálkodására, amely a várost az elé a borzasztó dilemma elé állította, hogy vagy modern haladásában kell azt megállítanunk, vagy

pedig nyakig bele kell gázolnunk az adósságok fertőjébe, a melyben valószínűbb a végképp való elmerülés, mint a kievickélés lehetősége.

Persze azt hangoztatják azok, akik abban a gazdálkodásban szintén ludasok, hogy ne nehezítsük meg a tanács feladatát szemrehányásokkal, melyek az elmúlt időkre vonatkoznak, mert rekriminációkkal nem könnyítünk a helyzeten; de aki a város közjává igazán a szíven hordja, az nem térhet ki egyszerűen a múlt hibái elől, mert ha ezeket mint bevezetett tényeket mindig szó nélkül elfogadjuk, akkor kezdik a dolgot mindig ott, ahol elbagyták; folyik tovább a szemfényvesztés, a porhintés és helyzetünk soha őszintén feltárva nem lesz.

Mikor a városházán valamit kivinni akartak, mindig odatartották a városatyák elé a rózsaszín szemüveget, a melyen keresztül valóságos árkádiái állapotokat láttunk. A sátorábor ezen a szemüvegen át nézve városunk jövődjének nagyságának alapjává nőtt, a melyért igazán csak potom áldozatot kellett hoznunk, a méregdrága áron megvásárolt állami hivatalok valóságos jótéteményekül tündek föl, nem volt a város részéről jövedelmezőbb vállalkozás a kaszárnya-építésnél stb. stb. Pedig a sátorábor a valóságban már teljesen föl-
oszlik, a sok hivatalnok megdrágította piacunkat, a kaszárnyák sokkal nagyobb összegeket emésztettek fel és sokkal keve-

sebb jövedelmet hajtanak, mint előírva volt s részben már dűledeznek, úgy hogy új építkezések szüksége előtt állunk, a nélkül, hogy a helyőrség szaporítására kilátásunk lenne.

Pénz mindig volt a kedvenc eszmék kivételére, mert a kölcsönök mindig oly előnyösen költettek, hogy vétek lett volna azokat fel nem venni; persze most aztán ne rekrimináljunk, mikor pl. a pesti kereskedelmi bank 600,000 frtos kölcsönét csak 40,632 frt árszámítással ráfizetésével tudjuk konvertálni s a kölcsön felvételénél is ugyanennyit vesztettünk.

Bizony nagy jó uraim ilyen az önök számítása az új pénzügyi programmban is. A papíros türelmes, azon ki lehet mutatni, hogy a város csatornázására csak 340,000 frt kell, hisz ezt senki sem tudja megcáfolni, mert még azt sem tudják milyen csatornázást is akarnak hát létesíteni; a vízvezeték kiépítésére is 250,000 frt kell, mikor erre sincs, de nem is lehet biztos terv, mert ki tudja, hogy az új furatásokkal is nem úgy járunk-e, mint a basamalmi dűlőben furt lyukakkal; a vicinális vasutakra megszavazott 200,000 frt felvétele is rémitően sürgős, mikor azok az összegek csak bizonyos határidőhöz kötve szavaztattak meg, de vicinálisaink csak nem épülnek, hanem annál nagyobb buzgósággal építik ezek konkurrens pályáit, úgy hogy a mi vicinálisaink, ha fel is épülnének, soha ki nem fizetik magukat. Persze

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A tisztí sapka.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —
(Folytatás és vége.)

— Jól van Bagó, mondá az asszonyka nevetve, adja csak ide azt a sapkát, én talán egy kicsit mégis csak jobban tudok varrni. Elvevő a legénytől a sapkát és nyomban hozzá fogott, hogy a kiszakadt belést megigazítsa. Férje ez alatt halkán utasításokat adott legényének, midőn neje egyszerre csak fölsikoltott: férje arra felé fordult és látva neje földult arcát, tanácsosabbnak tartá legényét kiküldeni.

— Az istenért, Margit, mi bajod? Miért e rémület?

— Hűtlen áruló, — kiáltá az asszonyka — olvasd, itt van bűnösséged bizonyítéka.

Rózsaszínű levélkét adott át férjének és zokogva hanyatlott egy karosszékre. Férje olvasni kezdte a levelet és mentől tovább olvasott, bámulata annál nagyobbra nőtt. A levél így szólt:

»Édes Egyetlenem! Ismét a szokott módon küldöm e levelet és vele ezer csókot. Szerelmünket erős gátak akadályozzák, ezt be kell vallanunk, de azért tartsunk ki szí-

lárdan, míg az idők jobbra fordulnak. Ha szolgálatod engedi, tűzz ki mentül előbb találkát, melyre elmegyek, ha erővel akarnának is visszatartani. De azért légy óvatos, mert hiszen tudod, hogy két féltékeny szem figyel reánk. Gondolatban karjaimba zárlak és édes szádat csókolom. Örökre a tied J.

U. i. Köszönöm a szép ibolyákat, melyeket legutóbb legényeddel küldöttél. Leprésem és eltettem emlékül.

— Igen, — mondá Pekry nyugodtan, de hát hol vetted ezt a bolondságot?

— Sapkád beléséből — felelte az asszonyka, azt híven, hogy e szavakkal megsemmisíti a hűtlent. Ez azonban nem jött ki sodrából.

— Az lehetetlen — mondá röviden.

— Hogyan? Még hazudol is? Ez sok! Még ma hazamegyek az anyámhoz és benyujtom a váló-keresetet.

E szavakkal az asszonyka az ajtóhoz sietett. Férje utána rohant, fölindult hangon kiáltva: »Ovakodj meggondolatlanságoktól, melyeket később megbánhatnál. Itt félreértésnek kell fennforogni, mely ki fog derülni. Margit! . . . drága kis feleség!»

— Hagyj mennem — zokogá amaz — megtört szívvel hagyom el e házat, de meg kell lenni. »Leprésem ibolyák« és »édes szájam« ez nagyon sok.

Elment; a boldogtalan kapitány hallá, a

mint a mellékszobában a szobaleánynak megparancsolta, hogy a padlásról hozza le a nagy málhakast.

Szávay kir. tanácsos, Kercse őrnagy kebelbarátja, agglégényi lakásán szives barátsággal fogadta Szentmarjay hadnagyot, ki vele szemben foglalt helyet.

— Bátorság, fiatal barátom, biztatá Szávay vendégét. Juliska az öné lesz, ha mindjárt tíz őrnagy volna is ellenére.

— De hisz az őrnagy ur haragban van az édes apámmal és tudni sem akar rólam. Én azonban Juliska nélkül nem élhetek. Eddig csak sikerült naponként izenetet váltanunk és egymást kölcsönösen bátorítanunk, de most ennek is vége, én legalább már három napja semmit sem hallottam Juliskáról; szegényke, talán már meg is ingott bizalmában és nekem nem marad más hátra, mint egy pisztolygolyó . . .

— Eh, kiáltá Szávay — az ilyen megoldás mindig a legostobább. De mondja csak, hadnagy ur és pedig egészen őszintén — miként válthatott ön izenetet Juliskával?

— Bocsánat, ez nem egyedül az én titkom.

— Jól van, jól, titoktartó szerelmesek — nevetett az öreg ur. Nem is mihátha kíváncsi lennék. A lakodalom napján azonban meg kell tudnom.

itt is hallgassunk mélységesen azoknak az uraknak a manipulációjáról, a kiknek a budapest-pécsi vasut építésénél városunk közlekedési érdekeinek gondozása lett volna kötelességük, de ennek elmulasztásával érdekeinket megölték.

Aztán annak a pénzügyi programnak fedezeti számításai is milyen biztosak?! Még azt is kiszámították, hogy a pezsgőpótadó éppen 1807 frt 43 krt fog jövedelmezni! Azért is a tűzbe merik tenni a kezüket, hogy a városházi új boltokból 6,800 frt, az új kaszárnyákból 7,200 frt bérjövedelem biztosan be fog folyni. Persze az új kölcsön egész törlesztési tartama alatt sem a városházát, sem a kaszárnyákat tatarozni nem fog kelleni, azért a felhagyott kaszárnyák tatarozási költségét bátran fel lehet venni mint megtakarítást fedezetül.

De hát az új beruházások folytán bizony lehet várni, hogy az idegenek tömegesen fognak városunkban letelepedni és sietnek a nagyobb fogyasztással szaporítani a város jövedelmét; mert az nagy vonzó erőt fog gyakorolni, hogy fogyasztási adók révén 51,000 frttal drágítjuk a cukor, szesz, sör, bor, pezsgő fogyasztását s a vízbért kétszeresére emeljük, sőt a hivatalnokok fizetés javítása címén is a szesz, hus, ecet fogyasztását s az adómentes házak megadóztatásával a házbérek drágítjuk meg 39,000 frttal.

Az adósságcsinálás mellett kardoskodó egyik helyi lap a napokban legalább kilátásba helyezte, hogy ha leplezzük szegénységünket s igazi századvégi gazdálkodással a jómódnak látszatát öltjük magunkra, akkor szivesebben fognak itt lakni az idejövő idegenek s fogyasztóink száma szaporodni fog.

Nos mi inkább elhiszszük, mert az természetesebb is, amit az a lap ugyanabban a cikkében irt, hogy majd a szegény ember cukor nélkül fogja meginni kávéját, nem fog bort és sört inni, a szesz italok élvezetéről teljesen lemond,

— Szavamat adom rá.

Szávay gazdasszonya, a még mindig csinos tiszta, tűzről pattant Borcsa néni belépett és sokat mondó pillantással jelenté, hogy a kir. tanácsos urral egy fiatal hölgy óhajt sürgősen beszélni.

Szávay a hadnagyot dolgozó szobájába tuszkolá és alig hogy ez megtörtént, igéző fiatal hölgy lépett be.

— Kisasszony — szólt az öreg ur némi zavarral. — Minek köszönhetem... kérem... sziveskedjek...

A hölgy hátraveté fátyolát és Szávay meglepetve kiáltá: Juliska, te itt? De hisz ez pompás meglepetés!

— Oh bácsikám, én bizony nem vagyok vig hangulatban és épen ezért jövök hozzád. A papa ellenkezése egészen a kétségbeesésbe hajt.

— Tehát te is kétségbeestél? Hideg vér, drága Juliskám, majd rendbehozzuk a »gyütűspuska« ügyét.

— Ebből én is ki akarom venni a részemet. Itt van ez a bosszu levél, melyet Richárd atyjához irtam, kérve őt, hogy boldogságunkért irjon néhány engesztelő sort édes apámnak. Elhoztam neked a levelet, mielőtt elküldtem volna, hogy megnézd, jól van-e és eléggé szívhez szóló-e?

— Nagyon jól van, kicsikém. Igazi női

mert nem telik arra. A fogyasztás tehát a minimumra fog leszállani s akkor majd kitűnik, hogy az egész pénzügyi program fedezeti előirányzata a levegőben lóg.

Legyünk tehát őszinték, valljuk be, hogy az egész pénzügyi és munkaprogram nem annyira az ott felsorolt közintézmények kedvéért létesült, mint inkább annak leplezésére van szánva, hogy az eddigi gazdálkodás olyan kátyuba vitte a várost, a melyből csak egy újabb nagy adósság csinálásával gondolnak menekülhetni, azért vették bele a csatornázást, végleges vízművet, vicinálisokat stb., hogy az ezekre szánt összegekkel tovább lehessen lavírozni, mert hiszen a csatornázásra ugyanis kimondtuk, hogy az még várhat, a vízműről sem tudjuk, mi lesz vele, a vicinálisok meg ugysem épülnek.

Hirek.

Pécs, 1897. október 6.

Katonasor.

A kaszárnyák új esztendeje ez. Mikor eljön októbernek az eleje, mikor friss vér árad be a hadseregbe és a régi 3 esztendő lecsapolódik. Az utcán, a vendéglőben szép hangú ifjak szilaj nótákban meg is indokolják szépen, hogy miért is nagy nap az október elseje. Hallani lehet, hogy:

Októbernek elsején be kell rukkolni:

Megfújják a trombitát, lóra kell ülni.

Mostani időtájt a legnevezetesebb napok ezek a katonai életben. De sokan várták ezt az időt. Sokan azért, hogy megszabaduljanak a komisz bakancs, nehéz fegyvertől, sokan pedig, hogy bekóstolhassanak abba az életbe, amelyről azt mondja a nóta, hogy:

Gyöngyélet a huszárélet.

De vannak olyanok, akik azt állítják, hogy a katonai élet nem csak a huszároknál gyöngyélet, hanem a gyalogságnál is és hiába nevezi a huszár pocsolyakerülőnek a bakát, mert mégis csak az megy elől.

De azért erre a szomorú eshetőségre nem gondol egyik sem a bundások közül, csak az uniformisra, amely tetszetősebb a leányok előtt, mint akármelyik bársony mándli, bár ezüst gomb légyen is rajta.

érzékekkel eltaláltad a leghelyesebb utat. Nézzük csak, mit irtal.

Épen olvasni takarta a levelet, midőn a gazdasszony ismét belépett, jelentve, hogy Pekry kapitányné, a kir. tanácsos unokahuga van itt és rögtön beszélni akar a bácsival.

— Itt valaminek történnie kellett, morgogá Szávay. »Juliskám, eredj csak ide egy kissé a dolgozó szobámba; reményem, nem fogsz addig unatkozni.« (Hát persze hogy alig unatkozott. Szentmarjay hadnagy megmondhatná, ha akarná, de ezek a hadnagyok olyan titoktartók.)

Pekryné talpig gyászban lépett be a bátyjához.

— Az Istenért Margit, mi történt?

Margit zokogva veté magát egy karosszékre. »Bácsi, kiáltá, kétségbe vagyok esve.«

— Te vagy a harmadik ember, aki ezt ma nekem mondta. Szép tőled, hogy kétségbeeséssel hozzám, egyetlen anyai nagybátyádhhoz jössz. Tárd föl tehát szivedet.

Margit elpanaszlá férje hűtlenségét, fölmutatá az áruló levelet, mely véletlenül került hozzá és kijelenté, hogy válni akar.

Szávay fejét rázta a hallottakra és elolvasá a levelet.

— Nagy igazságtalanságot követsz el férjedben, mondá, amint a levelet elolvasta.

— Miből gondolod ezt?

— A levél sajtóságos rejtekhelyéből.

Hát még az önkéntes ur, milyen büszke önérettel sétál végig az utcán az extra ruhában, amíg ezt mondja a nóta, hogy:

Az illik, illik a magyar bakára.

A bundások de hogy is gondolnak arra, hogy háromszor 365 nap még nagyon küzdelemteljes napokat is számlálhat, s hogy ezalatt szívők választottja az Arany »Méh románc« vőlegény hősének példájára faképnél hagyja őket, akárcsak Szent Pál anno... Isten tudja mikor, a románokat, hogy a leány ha elejti az orsót a fonóban, hát ki is kell hogy váltssa s elis veszi valaki addig, míg ők a hideg fegyvercsövet szorongatják.

Már az önkéntes uraknak sokkal több kilátásuk van a gyöngy-életre. A sovány lényen kívül akad pénz onnan hazulról bőven. A sötét kétségbeeséssel írott levelekre megjön a rózsaszínű válasz, egy-egy postautalvány alakjában.

Hanem a papák Ollendorf ezredes sóhajlásával néznek elébe a katona évek.

— Ez az én zsebembe vág...

A kiszolgált katonák meg örülnek, hogy letehetik az irigyelt egyenruhát, mert hiába, a prófunt lehet tápláló meg egészséges is, de még sem olyan, mint az édes anyai kéz süttötte, madárlátta foszlós belül cipő. Visszatérnek régi életmódjukhoz, foglalkozásukhoz, zsebükben a szabadságlevéllel.

És odaakasztódik az a levél aranyos rámban a tükör alá. Mert az lesz aztán a tiszta szoba disze.

És leházasodik, lecsaladosodik a kiszolgált baka, huszár s hosszú téli estéken a tűzhely körül ülve, halkán, de büszkén mesél a nagy manébről, ahol egyszerre két királyt is látott.

Napirend 1897. október 7-én.

Naptár: csütörtök október 7. — Róm. kath.: Ágost. — Prot.: Amátia. — Görög-kel. (szépt. 25.) Eufrozina. — Zsidó: Tischri 12. — Nap két 5 óra 52 perckor; nyugszik 5 óra 9 perckor. — Hold két délután 3 óra 42 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 11 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok meleg; légnymás 750. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változás nem várható.

Katonai lövésár a Lakits-laktanyában.

Színház: »Gerolsteini nagyhercegnő.«

Szerelmes levelet nem rejtünk a sapkába, mely mindennap a legényünk kezébe kerül.

— Én is gondoltam erre, bácsikám és hogy a dolog szabatosabban megvizsgáltatható legyen, elhoztam a végzetes sapkát is, itt van a karmantyumban.

Szávay minden oldalról megforgatta a sapkát. »Egészen közönséges tisztí sapka« — mondá — »Különös ismertető jele a kiszakadt bélés.« Szávay elgondolkozott, találgatásokba merülve. Végre hűgához fordult: »Hol volt férjed az este, mielőtt haza jött?«

— Azt állítja, hogy a Kaszinóban.

— »Állítja?« — Ha Pekry azt mondja, hogy ott volt, ugy az igaz. Nem cserélte-e ki a kaszinóban?

Kivül lárma hallatszott, Kemény, érdes hang, Kerse őrnagy parancsoló, haragos hangja hallatszott, mondván:

— Nem kell bejelentenie, egészen fölösleges, ha mindjárt tiz huga lenne is nála!

— Az őrnagy, suttogá Margit — nem szabad látnia — elrejtőzöm — és a dolgozó szoba felé osont.

— Ne oda, kiáltá Szávay megijedve és hűgát visszatartva. — Ide a hálószobámba.

— De bácsi, ellenkezett Margit elpirulva.

— Eh, bolondság, öreg legény vagyok én már, hugocskám, sohse szégyeld azért magad!

(**A vértanuk emléke.**) Komor, őszi eső tette a mai napot is borulttá. Felhők, sűrű esős felhők jártak az égen s előjelét láttuk a zimankós napokban, a levegőben szállingózó dara alakjában is. Szomorú volt az idő, mintha tudta volna, hogy a mai napon gyász illik a magyarhoz, hiszen október 6-án halt vértanui halált a magyar szabadságért tizenhárom tábornokunk. E gyásznapot kegyelettel üli meg a magyar és szívében mindenki oda gondol az aradi Golgothára, hol meghalt az aradi tizenhárom. Meghaltak, hogy vérukból megteremjen a szabadság; mint a hogy a keresztért vértanuságot szenvedett martirok vérehullása diadalt szerzett a keresztnek, melynek ma hódol az egész világ! Meghaltak, hogy vérukból megteremjen a magyar hazára a béke és engesztelődés áldott olajját. S ime ma, vértanuhaláluk negyvennyolcadik évfordulóján, zokszó nem él már a magyar ajkán az ő elvesztésük miatt; emléküket körülveszi a gyász és a kegyelet, de a béke és kiengesztelődés is ott áll, emlékü mellett, a nemzet és a király együttérzésében, a népnek királya iránti szeretete s a királynak népe iránti bölcs jósága számtalan megnyilatkozásában. Így ünnepli ma e napot minden magyar s adja a magyarok istene, hogy így ünnepelhesse ezután is mindig, az idők végeig! . . . Nálunk a jogakadémia ifjúsága nyújt alkalmat a közönségnek, hogy az aradi tizenhárom emlékének kegyelettel áldozzon. Gyász ünnepélyt rendeznek a Vigadóban, mely lapunk zártakor, este, hat órakor kezdődött meg. Dél előtt 9 órakor a jogakadémiai ifjúság a lyceumi templomban tartott gyászmisén is megjelent, kegyelettel adózva a vértanuk emlékének.

— (**Ülések a vármegye házában.**) Az árvaházi választmány ma d. e. fél 9 órakor tartotta ülését *Trixler* Károly alispán elnöke alatt, melynek egyetlen tárgya volt az ev. ref. vallású növendékek vallástani oktatása. Elhatározták, hogy jövőben a ref. vallású növendékek minden kedden és csütörtökön délelőtt be fognak járni a belvárosi népiskolába,

Alig osont be Margit a hálószobába, az öreg belépett. Köpenyét és sapkáját letette az előszobában, kiáltva:

— Fontos ügyben kell veled beszélnem. Az öreg Szentmarjay sürgönyözött. Olvasd.

Szávay csodálkozva olvasá:

„Beismerem, hogy Önnek volt és van igaza. Bocsásson meg. Fiam mikor kérheti meg Juliska kezét. Szentmarjay.”

— Tehát? . . .

— Isten neki, legyenek a gyerekek bolbogok. Áldásom rájuk!

— Szép beszéd, okos beszéd, örvendezett Szávay és nem lévén más a kezében, fogta a tanubizonyítékul hozott sapkát és magasra dobta a levegőbe.

Az őrnagy leestében elkapta.

— Engedj meg, — monda — a sapkámnak még szolgálni kell egy darabig.

— A te sapkád? De vajjon csakugyan a tied-e?

— Csak nem fogod tőlem elvitatni, hogy ez az én sapkám?

— De bizony elvitatom, mert először is: te köpeny és sapka nélkül léptél de, másodsor pedig: ez a sapka nem a tied, hanem más valakié, akit te is ismersz.

— Ezer ördög, Szávay, hagyj most a tréfát. Ez az én sapkám és ezzel vége. Fölismerem a szakadt béléstől.

részveendők a ref. vallásoktatáson. — A vármegyei nyugdíj-választmány d. e. 9 órakor tartotta ülését *Trixler* alispán elnöke alatt, melyen *Preusz* Adolf megyei főkönyvelő nyugdíjazását határozták el évi 690 frttal. — A vármegyei lótenyésztési bizottság d. e. fél 10-kor tartotta ülését ugyancsak az alispán elnöke alatt, melyen *Sey* Lászlót alelnöknek választották meg és egy miniszteri leiratot tárgyaltak. — D. e. 10 órakor az állandó választmány tartotta ülését *Fejérváry* Imre főispán elnöke alatt, mely a f. hó 11-iki közgyűlésnek még hátralévő tárgyainak előkészítésével foglalkozott. Az ülésen 24-en vettek részt s jelentékenyebb határozatairól alább számolunk be.

— (**Kinevezés.**) *Fejös* Imre, járásbírói joggyakornok a szegvárdi kir. törvényvényészekhez aljegyzővé neveztetett ki.

— (**Hosszunap.**) És megtelt ma az izraelita templom hosszuszakállu vénekkel, ájtatos fiatalokkal; összegyűlt bennük egész Izrael, a gazdagok, a kiknek ujjain briliánt gyűrűk, asszonyaik fülében pedig szikrázó bontonok szórják fényüket, és a szegények, a kiknek kaftánja rongyos, feleségeik pedig simára kefélt vuklis parókat viselnek. Imádkoztak pedig mindannyian, levetvén saruikat, számbánva a bűnöket, a melyeket elkövettek, buzgó ájtatos imádságban, böjt és egyéb önsanyargatások között. Mert az engesztelés nagy ünnepe a leszámolás félelmes napja, a Jom-ha Kipurim volt ma a zsidó egyházban, melyen a hatalmas Jehovah lezárja a bűnök és erények mérlegét és itél mindenek fölött, megpecsételvén hivi sorsát. A zsidók legnagyobb ünnepe ez, a melyet még a legkevésbé vallásosak is megtartanak. A templom zsufolásig megtelt e napon; az üzletek természetesen zárva voltak és az egész zsidó család apraja-nagyja ott tölté napját a szalmával behintett padlóju imaházban. Hangzottak a zümögő, melankolikus fohászok, szállt a szegfűszeges birsalma, a citrom illata mindaddig, míg kigyult az esthajnal csillaga. És ekkor a gyászt, a megbánást vigasság váltja föl. Gaz-

Szávay hevesen csöngetett és a belépő gazdaasszonynak meghagyá, hogy hozza be az őrnagy köpenyét és sapkáját, mi nyomokban meg is történt és az őrnagy zavartan és tanakodva nézegette a két sapkát. Végre felkiáltott:

— Akárhogyan legyen is, a szakadt béléstől az enyém. Néhány nap óta érzem, hogy nem a rendesen megszokott sapkát viselem. Bizonyosan a Kaszinóban cserélődött ki.

— Ember! kiáltá Szávay öröme gyulva egy gondolat behatása alatt, — ismered a leányod irását?

— Természetesen, de már hogy kérdezhetsz ilyet?

— Julcsa írta ezt a levelet?

Az őrnagy átfutotta a *Pekryné* által hozott levelet.

— Tehát te közvetítetted leányom levelezését Szentmarjayval? Ez gyalázatos dolog, Szávay!

Szávay nevetett, hogy a könyei is csöngettek.

— Nem, nem — kiáltá — nem én voltam a szerelmi közvetítő, de megnevezhetem, ha neked tetszik.

— Nos, mi a neve a fickónak?

— Kercseligeti Kercse Bálint.

— Elment az eszed?

— Dehogy! Nézd csak, a sapkádban

dagyon terített asztalokon restaurálják magukat a böjt után azok, a kik a nap folyamán valamely vendéglő menüje mellett a bűnbánást meg nem lopták.

— (**Hírlapírók a belügyminiszternél.**) A vidéki hírlapírók szövetségének küldöttsége héttől tisztelt Percel Dezső belügyminiszternél, hogy a miniszter jóakaró figyelmét a szövetség különféle elintézés alatt álló ügyére felhívja. *Kulinyi* Zsigmond, szegedi szerkesztő, a szövetség elnöke adta elő a kérelmet, megismertetvén egyszersmind a belügyminiszterrel a szövetség kettős célját, mely a vidék hivatásos hírlapíróinak egyrészt erkölcsi keretek közt való tömörülését, másrészt munkaképtelenségük esetén előálló segélyezését, illetve nyugdíjellátását ismeri feladatának. Percel Dezső belügyminiszter igen szívesen fogadta a küldöttséget, kifejezést adott annak a rokonszenvének, melyet a sajtó munkásai iránt érez s melynek mindig készséggel adta bizonyítékát. Ez alkalmából is legszívesebben megígérte, hogy a szövetségnek hozzá felterjesztett alapszabályait legrövidebb idő alatt jóváhagyja, a törvényhatóságok határozatait, melyekkel a szövetség javára alapítványokat tesznek, örömmel erősíti meg, végül intézkedik, hogy a magyar királyi Operaház a téli időnyben a vidéki hírlapírók szövetsége javára előadást rendezzen, illetve ily előadás számára az operaházat átengedi s művészeinek közreműködését biztosítja.

— (**Agyonlőtt orvvadász.**) A somogy megyei mocsoládi erdőben *Havas* erdész önvédelemből agyonlőtte *Molnár* József lengyeltőti vadászot. Mikor ugyanis az erdész rendes járatán volt az erdőben, véletlenül észrevette, hogy a napsugár az árokparton egy fegyver csövén villant meg. A fegyver csöve egyenesen felé volt irányítva s a mint ijedten puskája után kapott, már eldőrdült a vadász fegyvere s a sörétek körülötte verdesték a galyakat, de szerencsére az erdészt egy szem sem találta. A vadász másodsor is célba vette az erdészt, de mielőtt lőhetett volna, az erdész lekapta válláról puskáját és az árokba

vitted minden este leányod szerelmi üzenetét a Kaszinóba, honnan ezelőtt pár napig rendesen eljutott rendeltetése helyére, t. i. Szentmarjay hadnagyhoz. A véletlen úgy akarta, hogy egy este sapkádát valaki elcserélje, benne a szerelmes levelet haza vigye, mi csaknem házi boldogságába került neki.

— Bácsi, kiáltá egy csengő hang a hálószobából, én repülök haza és bocsánatot kérek az uramtól.

— Most kezdem érteni. Adta cselszövő szerelmesei. Ilyen hadi cselet kieszelni. De várjatok, kerüljétek csak színem elé!

— Itt vannak, szakitá félbe Szávay a dolgozó szoba ajtaját föltárva.

— Juliska! hadnagy ur! -- kiáltá az apa. — Mit jelentsen ez?

— Azt, papa, hogy a sapkád segítségével szerencsésen főkötő alá kerültem.

Az őrnagy megragadta Szentmarjay kezét és azt leánya kezébe tevte.

— Édes apám, szólt Juliska, egy eljegyzési ajándékot kérnék.

— És mi legyen az, kedves Juliskám?

— A te sapkád. Üveg alá tesszük és mint ereklyét megbecsüljük. Ugy-e Richárd?

A hadnagy boldogan ölelé keblére szép menyasszonyát, ki bátor szerelmével legyőzte atyja vas akaratát.

Cs. S.

huzódó orvvadászra lőtt. A golyó talált és a vadász erős kiáltással rogyott az árokba. Azt, hogy az erdész előadása megfelel a valóságnak, bizonyítja az a körülmény, hogy a lövést arcába kapta Molnár és a fegyver ravaszán volt ujjja is megsebesült. De meg a haldokló ember maga is azt mondta, hogy nem tudja, ki lőtt előbb, ő e, vagy az erdész. A vizsgálatot ez ügyben megindították.

— **(Áthelyezés.)** Hecler Gyula, aljegyző, a szegzárdi járásbíróshoz hasonló minőségben áthelyeztetett.

— **(Hivatalos lap.)** A ma megtartott állandó választmányi ülés foglalkozott behatóan a multkori közgyűlésben elvileg elhatározott hivatalos megyei közlöny létesítésével, a melyre nézve tudvalevőleg Várady Ferenc megyei t. alvejtáros és a »Pécsi Napló« politikai napilap felelős szerkesztője tett ajánlatot. Az akkori közgyűlés jelentéstétel végett kiadta az ügyet az alispánnak, aki a következőket jelentette az állandó választmánynak: Megkereste az ország mind a 63 vármegyéjét az iránt, hogy van-e ott hivatalos lap és ha van, milyen viszonyban áll a vármegyével. Ötven törvényhatóság beküldte válaszáat és ezek közül 26 rendelkezik ilyen hivatalos lappal. Például a »Torontál« című hivatalos közlöny, mint napilap foglalkozik politikával és közöl mindennemű napi híreket is a megyei hivatalos közleményeken kívül, melyet a vármegye minden egyes községe előfizet évi 12 frttal s ezenkívül évi 2400 frt subvenciót kap. A Nagyváradon megjelenő »Szabadság« című hivatalos napilapot 14 frt előfizetési árért a vármegye minden községe tartozik megrendelni. Hasonlóképpen van Borsod, Bereg, Zemplén, Komárom, Szilág, Kis-Küküllő, Heves, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Udvarhely és Somogy megyékben, ahol mindenütt a községek tartják fenn a hivatalos megyei organumot. Ennélfogva az alispáni javaslat oda irányul, hogy a közgyűlés multkori elvi jelentőségű határozatát fentartva, határozza el, hogy 1898. jan. 1-től fogva »Baranyavármegye hivatalos lapja« címmel az irodai munkák egyszerűsítése, a kormányi és megyei rendeletek gyors közlése szempontjából fentart egy hivatalos lapot, melyből ki lesz zárva minden politikai és napi újdonság. A lap kis alakban, minden vasárnap, 8 oldalon fog megjelenni, hozni fogja az időközönként beérkező kormányi és alispáni rendeleteket, közgyűlési meghívókat, tárgysorozatokot, pályázati, árlejtési hirdetményeket, körözéseket. A lap mindenkor az alispán, esetleg a főjegyző revíziójával és aláírásával mehet nyomdába. Az összes rendeletek, melyek a hivatalos lapban megjelennek, kézbesítetteknek tekintendők, miért is az illető körjegyzők a bentfoglalt rendeleteket külön igatni és nyilvántartani, esetleg végrehajtani tartoznak. Az előfizetési díj 1 évre 5 frt leendő, a mely összeget minden község tartozik a vármegye pénztárába befizetni, s a szerkesztő évnegyedenként előre kapja meg. Köteles ezenkívül a szerkesztő a hivatalos lapot az összes központi hivataloknak, szolgabíróknak, csendőrségnek, pénzügyigazgatásnak, államépítészeti hivatalnak, anyakönyvi felügyelőnek díjmentesen megküldeni. Az üzleti és különösen mindennemű magánhirdetések közlése ki van zárva. Az alispáni jelentés ily értelemben az állandó választmány által egyhangulag elfogadtatván, hasonló határozathozatal végett elfogadásra ajánlatik a hétfői közgyűlésnek.

— **(A kórházak élődíjei.)** A kórházakon élőködő munkakerülő emberek közül, a kik mostanában erősen elszaporodtak Magyarországon, a belügyminiszter ismét kitiltott kettőt az ország összes kórházaiból. A kitiltottak: Steiger Regina 20 éves hódosi születésű leány és Siomis János felső-nastici születésű 49 éves napszámos.

— **(Elveszett)** folyó hó 3-án (vasárnap) Pécsen az újsörgyártól a bicikli versenytérig, vagy a versenytér forintos ülőhelyén egy ezüst óralánc, a lánc közepén aranyozott cimerral és a végén egy férfi arany gyűrűvel, egy ezüst kompaszszal, egy 4 levelű zománcozott herelevéllel és egy kis Szentgyörgy tallérral. Az egész értéke 20 frt. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnek, vagy lapunk kiadóhivatalában.

— **(A mi a másé.)** Gombár János, magyarpeterdi lakos, az üszöghi kiserdőben valami szóváltásból kifolyólag birokra ment egy társával. Jól meghuzgálták egymást, de a birkózás békésen ért véget, bár Gombárra mégis kárral járt, mert elvesztette a zsebóráját. S az elveszett zsebórára már keresztet is vetett, mikor most az óra előkerült. Előkerült pedig oly módon, hogy kitűnt, miszerint az elveszett órát Bozlas György megtalálta s eladta 1 frt 10 krért Böhm Zsigmond pécsi házalónak. Az órát ettől a rendőrség elkobozta, a megtalálót pedig jogtalan elsajátítás miatt feljelentették a bíróságnak.

— **(Ütiátalányok.)** Foglalkozott a ma megtartott állandó választmányi ülés a megyei tisztviselők utiátalányaival, amelyeknek méltányos felemelését hozza javaslatba a belügyminiszternél, a ki a közbenjáró főispánnak már meg is ígérte, hogy gondoskodni fog az 1898-iki állami költségvetés keretében, hogy a most tarthatatlan utiátalányok fölemeltesse. Nevezetesen az alispán utiátalánya volt eddig 300 frt, egy-egy főszolgabíróé 350 frt, egy-egy szolgabíróé 150 frt. Jövőben az alispán évi 700, a főszolgabíró évi 600, a szolgabíró 300 frt utiátalányt fog kapni. Hasonlóképpen a járási orvosok utiátalánya is emeltetni fog 120 frtról 300 frtra, a főorvosé 150 frtről 400 frtra. Az irodai átalány az eddigi 150 frt helyett évi 250 frtra fog fölemeltetni minden szolgabírósnál. Ily értelemben felterjesztés intézése határozatott el a belügyminiszterhez, a ki a jövő évi budgetbe fölvetheti majd ezeket a magasabb illetményeket. Minthogy ezek a járulékos szaporítások nem vágnak bele a vármegyei pénzkezelésbe, nagyon valószínű, sőt bizonyos, hogy a közgyűlés elfogadja az állandó választmány propositióját.

— **(Szomorú kukoricafosztás.)** Nadasdon Rauschenberger Ádám udvarán vigan fosztották a kukoricát legények, leányok. Ének és pipaszó mellett telt idő s a nagy vigasság közepette nem vigyáztak arra, hogy a száraz kukoricahaj közé parázs ne kerüljön a melléte kukoricásütés végett rakott tűzből. És e miatt a vigyázatlanság miatt szomorú következménye lett a vidám kukoricafosztásnak. Meggyuladt a kukoricahaj rakás és lobbot vetve átcsapott a tűz a melléte levő sertésólrá, onnét pedig a szomszéd Hauk János istállójára és pajtájára. Az épületek leégtek és a mellettük levő tyukóiban odaégték a baromfiak, a pajtában levő takarmány is mind egy szálig elégett. Szerencsére, a leégett épületek biztosítva voltak s így a kárnak egyrésze megtérül.

— **(Ajándék a nép zsebéből.)** Tudvalevőleg még a nyári közgyűlés elhatározta »elvileg«, hogy a honvéhadapródiskolánál két, egyenkint 200 frtos és egy 600

frtos alapítványi helyet létesít. Azóta alispán, főjegyző, főszámvevő törték rajta a fejüket, hogyan, miképpen lehetne ezt az összeget előteremteni, de hiába, a vármegyének egy megveszekedett krajcárja sincs, sem olyan alapja, amelyből ezt fedezni lehetne. Így tehát nincs egyéb hátra, mint a pótdóhoz fordulni. Mivel az évenként szükségeltető 1000 frtnak 4%-os kamatoztatás mellett 25.000 frt tőke felel meg, ezt a tőkét úgy lehet elővárársolni, ha Baranyamegye összes adózói két éven keresztül egy százalék pótdóval terheltetnek meg, ami összesen megfelel 28.000 frt bevételnek. Ebből bőségesen fedezetét találja a három alapítványi hely és még más egyéb is, amelyről alább emlékezünk meg.

— **(Új vicinális a megyében.)** A pécs—kisköszegi helyierdekű vasut engelyese kérvénnyel fordult a vármegyéhez, melyben a 67 kilométer hosszú vonalnak kilométerenkint 3000 frttal való segélyezését kéri a vármegye részéről. Az állami főmérnök, akinek a kérvényt véleményezés végett kiadták, csupán az erkölcsi támogatás megadását hozza javaslatba. Ezzel szemben az alispán azt javasolja, hogy tekintettel arra, miszerint nekünk két olyan vicinális vonalunk van, a melyek egyikére 100.000, a másikára 150.000 frt támogatást megszavaztunk, amelyek előreláthatólag kivétel alá soha sem kerülnek, tehát segélyezzük mi az ekként megtakarítandó támogatási összegből a kérvényezőket egyszer s mindenkorra 100.000 frttal. Német Lipót egy árva garast sem szavaz meg, mert nem akarja lekötöni a vármegyét. Javasolja, hogy válaszoljunk az engedményeseknek, próbáljanak előbb szerencsét a községeknél, azután kopogtassanak nálunk, akkor majd mi nyilatkozunk. Így tettünk a szegzárd—mohács—baranyavári vicinálissal is, tegyünk így most is. Német Lipót indítványát az állandó választmány egyhangulag magáévá tette és ily értelemben teszi meg a javaslatot a hétfői közgyűlésnek.

— **(A familia bajban.)** A tegnapi eső beszorított egy cigány familiát a pályautcában levő Wágner-féle korcsma-udvarába. A korcsmában gyoicsostók is meghuzódtak s mikor a cigányokat látták, ugyancsak szemmel tartották őket, nehogy elemeljenek valamit a kocsijukról. De hát ki volt az még, a ki a cigánytól megtudott őrizni valamit? Bizony eltűnt a gyoicsostót kocsirol egy csomó ruhanemű, ami Benicsák József tulajdonát képezte. A meglopott tót tegnap este azonnal jelentést tett a lopásról a rendőrségnek, honnan rendőrök mentek ki és az egész familiát bekisérték a rendőrségre, egy asszony kivételével, a kinek sikerült megugrani. Persze, hogy az egész familiánál nem találtak semmit, mert hiszen az az asszony épen azért igyekezett megszökni, hogy nála volt a lopott holmi. Most a familia mégis nagy bajban van; mert ott tartják őket a városháza udvarán, míg csak a megugrott asszony is meg nem kerül, vagy meg nem mondják, hogy hova tették a szegény gyoicsostót holmijait?!

— **(Néppárti gyűlés.)** Vasárnap tartott népgyűlést a néppárt Somogy-Szent-Balázson. A gyűlésen megjelent Zichy Nándor gróf is és beszédében a többek közt ezeket mondotta: »Az igazság és a jog ígeit hirde-

tem országszerte, mert szeretném, ha népet a jog és igazság boldogíthatná. A mi programmunk nem új találmány. Maga az, a kereszténység programja. Mert a mi célunk az, hogy a kereszténységet e hazában régi dicső fényébe öltöztessük ismét s hazánk keresztény jellegét megóvjuk. Mi nem félünk eszméinket nyíltan hirdetni, sőt örülünk a nyilvánosságnak s azt szeretjük, ha minél többen hallgatnak bennünket, mert nincs okunk titkolódnia. Törekvésünk makulátlan, célunk becsületes és eszközeink tiszták. Meghallgathat bennünket az egész világ, s mi az egész világ bírálatától sem félünk. A mi programmunk le van rakva a katekizmusban, mert mi is azt akarjuk, a mit Krisztus Jézus kíván, hogy Istent imádjuk, s embertársainkat szeressük. Mi nem vagyunk ellensége senkinek sem, se reformátusnak, se evangélikusnak, se zsidónak. Mindenki szeretjük az embert. Csak egyet vetünk meg, a vallástalanságot, az erkölcstelenséget. A ki mást beszél mi rólunk, az nem mond igazat s az szeretne befeketíteni bennünket s annak örülne, ha a magyar népet elvonhatná a néppárttól. Mi teljes szabadságot követelünk a katolikus egyháznak is. Nem helyeselhetjük az üldözést s nem hagyhatjuk szó nélkül a helytelenségeket. Mert micsoda állapot az, hogy a szentségek kiszolgáltatásában is az állam akar parancsolni, s büntetik a papot, ha keresztel!

— **(Hajsza a gyilkos után.)** A hajmási rablógyilkost, a ki orozva lelőtt egy embert, hogy 25 forintjától megrabolja, csak-

nem elfogták múlt szombaton Kaposváron. A csendőrség, valószínűleg feljelentés folytán, ki nyomozta, hogy a hajmási rablógyilkosságot *Szegletes János* kaposvári lakos követte el, ki egy hónappal ezelőtt még a *Ferenc József* fogadóban bérszolga volt s most foglalkozás nélkül a *Petőfi-utcában* lakott. Délután három óra tájban három csendőr el is ment a gyanúsított lakására. *Szegletes János* azonban meglátván a csendőröket, az udvar kerítésén átugrott s futásnak eredt. A csendőrök üldözöbe vették, de miután a mezőn sok ember volt, nem lőhettek. *Szegletes* a kukoricába, majd a gyutai erdőbe menekült, hol a csendőrök végkép nyomát veszítették. Az egyik csendőr az esetről jelentést tett, mire nemcsak az összes csendőrséget, hanem egy pár honvéd századot is kirendeltek a szökevény üldözésére. Ez ideig azonban még nem fogták el. *Szegletes* azzal is gyanúsítják, hogy ő követte volna el a szili mérszárlást is.

— **(Leégett szalmakazlak.)** Szébenben kigyuladt *Bakó Lázár* telkén egy szalmakazal s róla még vagy husz kazalra átterjedvén a tűz, azok sorban leégték. A nagy tűz délelőtt 11 órakor keletkezett s másnap reggel ért véget. Összesen kilenc gazda károsult meg s egynek sem volt a kazla tűzkár esetére biztosítva.

— **(Megvert ember.)** *Heller József* báttaszéki lakos, békésen ballagott hazafelé az országúton, mikor *Herner Jánossal*, régi haragosával találkozott. Ki is akarta kerülni, de *Herner* elébe állt és egy bottal verni kezdte.

A megtámadott ember nem tudott mást tenni, mint futva menekült támadója elől, a ki azonban mindig nyomában volt s a mint le-lecsapott rá a bottal, már vér is serkent az ütések helyén. Ezt aztán végre megelégette a boszuálló *Herner* és hagyta futni a megvert embert, a ki vagy egy hétig fogja viselni a boszuállás jeleit.

— **(Sötét bün.)** *Muth Krisztina* és *Boros Látó Teréz* sötét bün gyanujába keveredtek Tamásiban. Az ellenök a gyanu, hogy egy életnek vették elejét. *Muth Krisztina* ugyanis hogy egy titkos szerelmi viszony következményétől szabaduljon, felhasználta *Boros Látó Teréz* kuruzslását és annak segítségével megölte méhmagzatát, melyet előbb az emésztőgödörbe dobott házuk udvarán, majd onnan előkerítve, biztosabb helyre, a temető árkába ásta el. Ott találta most meg a vizsgálat, melyet folytatnak a sötét bün gyanujába keveredett leány és asszony ellen. Ezek egyelőre erősen tagadnak azonban mindent, s hogy mennyiben bünösök a sötét bün elkövetésében, azt majd a vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **(Az irgalmasrendiek gyásza.)** *Heilmann Onufrius*, irgalmasrendi szerzetes, ma reggel, életének 60-ik évében meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 4 órakor lesz. Az engesztelő misét lelkiüd veért f. hó 8-án tartják reggel 7 órakor az irgalmasrendi templomban.

— **(Monográfia.)** Két éve múlt ide s tova, hogy a vármegye közgyűlése elhatározta, hogy *Várady Ferenc* megyei allevel-

kérdezgette önmagától, hogy való-e az, ami ma történt vele.

— Nos — mondta *Anna* néne kemény hangon. Jól csinálod, elmégy sétálgatni és engem magamra hagysz a kenyérsütéssel. Ha nem volna ilyen tézstás a kezem, majd tudnám, hogy mit csináljak veled. No de arról is jót állok, hogy többé nem fogsz annyit sétálgatni.

Pillanatra a *Madge* kék szemei a haragtól villogtak, de aztán mosolyogni kezdett.

— Szeretném tudni, hogy mit mondana, ha megmondanám neki, miszerint már többé nem *Meadows Madgenak* hívnak, hanem *mrs. Field Duncannénak* — gondolta magában kalapjának a kék szalagjait átkötte.

És ravaszul mosolygott a kis *Madge*, mikor elképzelte, hogy mennyire elképedne akkor, ha mindezt tudná az *Anna* néni.

— De kedves *Anna* néni — felelte azután, s gömbölyü karjaival hizelegve átkarolta a dérdur nagynéni nyakát — ne haragudjál no. Igazán nem jöhettem haza hamarább, mert feltartóztattak.

Anna néni mérgesen fejtette le a nyakáról *Madge* karjait.

— Nálam ugyan nem sokra mégy a hizelgéssel — kiáltotta boszankodva a vénlány. Én nem vagyok ám olyan, mint a *Georg* bácsi, akit olyan könnyen vezethetsz az orránál fogva. Feltartóztattak s ezért nem jöhettél idejére haza? Szeretném tudni, kicsoda?

— Később majd azt is meg fogod tudni — folytatta *Madge*, nem sejtve, hogy e szavai miatt mily nagy veszekedést fog csapni *Anna* néni. Hol van *Georg* bácsi?

Sohasem felejtette el *Madge* azt az utat, mikor másnap a virágzó mezőkön keresztül a folyóparton álló kápolnába ment. A tücskök cirpelték a magasra nőtt, buja fűben, a fakoronái alig himbálóztak a szélcsondban.

A galambfélelem és a gyermek ijedtsége tükröződött le a kedves gyermek arcáról, mikor a hűvös és homályos templom boltozatai alá léptek. *Duncan* megragadta a reszkető, hideg kezecskéket. Ha ezt nem teszi, talán még az utolsó pillanatban is elmenekül onnan a leányka.

— Csak most legyen bátor *Madge* — sugta a fülébe *Duncan* — s azután egy hosszú, boldog élet virrad ránk.

És aztán, mintha álom venné körül a valót, csendesen állt a férfi oldalánál, amíg az ünnepélyes szertartás tartott. Csak féligmeddig értette meg a kérdéseket, melyeket a pap a kedveséhez intézett, majd a papnak a hozzá intézett kérdéseire álmodozva felelt. Mintha a lelke másutt kalandozó't volna.

Mikor a szertartás véget ért, *Duncan* megölelte és megcsókolta az arcát.

Szegény, tapasztalatlan *Madge*! Ekkor már minden megtörtént. Megtette azt a lépést, amely miatt végtelen sok szenvedést kell eltűrnie. Bizony akkor ilyesmire nem gondolt.

— Most már csakugyan férj és feleség vagyunk *Duncan*? — sóhajtott a leány, mikor a templom homályos hajójából újból a szabadba léptek. Ugy tűnik föl előttem az egész, mintha álom lett volna.

A felelet helyett lehajolt a gyermekes teremtéshez és megint csókot nyomott a kicsi ajkaira. *Madge* ijedt

táros által megírta a vármegye monográfiáját s e célra annak idején 6000 frtot szavazott meg. A műből azóta megjelent az első kötet, ami az egész műnek körülbelül harmadrészét teszi ki. Mivel számítás ellenére a mű oly nagy terjedelmet von, természetesen előnyére, a költségek nem voltak elegendők s még mindig 5900 frt szükségeltetik, hogy a mű teljesen befejezhető legyen. Időközben — így szól az alispáni jelentés — kísérletet tettünk, hogy ez a deficit magán adakozások útján fedeztessék. Ezen a címen azonban kerek 1000 frt jött össze. Mivel Pécs városa is kilátásba helyezett 1200 frt segélyt, ha a mű befejezve lesz, javasolja az alispán, hogy az előbb megszavazott pótdoból fenmaradó 3000 frt a monográfia költségére adassék s addig is, míg ez befolya, valamelyik vármegyei alaphól előlegeztessék. Ily értelemben fogadta el az állandó választmány az alispáni előterjesztést, melyet a közgyűlésnek is egyhangulag melegen elfogadásra ajánl.

— **(Jó fogás.)** A szentlőrinci csendőrség jó fogást tett a minap. Elfogta ugyanis Babos János, kölkedi illetőségű csavargót, aki Karancson Babi Istvántól ellopott egypár csizmat. Az elfogott tolvajnál nemcsak a csizmat találták meg, de találtak nála más idegen tárgyakat is, s a vizsgálat során kiderítették, hogy a csavargó a nyár óta összesen tizrendbeli lopást követett el. Bejárta a falvakat s mindenütt lopott valamit. Így Vörösmarton Győri Jánosétól egy kendőt; Csúzán Dávid Jánostól tollat; Sepsén Földvári Józseftől

ruhaneműt; Lipovicán Kittel Józseftől szintén egy csomó ruhát és Nagyharsányban Kovács Jánostól ruhaneműt. Majd bejött Pécsre is és itt Tóth Mihálytól zsebóráját láncostul együtt ellopta. Azután ismét falura ment s Darócon Karakas Jánost lopta meg; majd Sepsére ment és ott Kohári Istvántól zsebórát lopott megint. Végre Csúzáat is meglátogatta másodszor is s Bakó Istvántól lopott el egy csomó ruhaneműt s ezt az életmódot folytatta volna még tovább is, ha Karancson rajta nem veszt a lopáson. Összesen 113 forint értékűek a tárgyak, melyeket e tizrendbeli lopás alkalmával szerzett; de nagy részöket, szerencsére, még megtalálták nála. A teljes beismerésben levő tolvaj, csavargó most a dárdai járásbíróházában ül.

A szini idény beköszöntével elérkezett szükségletünk is távcsövekben és látszóvegekben, melyekből a világ legjobb készítményeit és legtetszetősebb cikkeit feltűnően nagy választékban vette raktárra Schönwald Imre látszerész (Pécs Király-utca Hattyuépület.)

Szini, tábori és mérnöki látszóveken kívül lorgnettek és szemüvegek, csiptetők minden szemre alkalmazva, továbbá pontosan mutató időjelzők, hőmérők és minden nemű látszerészeti cikkek bocsájtatnak fenti céggel a legjutányosabb árak mellett, vidékre is jól csomagoltan, áruba és vétetnek javításba.

Művészet, irodalom.

○ **Nebántsvirág.** Az operettszemélyzet bemutató estéje tegnap nem a legszerencsésebben volt választva, mert a rossz idő, meg a zsidó ünep hatása nagyon is meglátszott a nézőtérén, a hol alig volt publikum, de a választott darabban is csak egynek jutott szerep a tulajdonképeni énekes személyzetből. Ez az egy azonban meg is hódította teljesen a közönséget, mert Réthy Lina a címszerepben olyan szubrettnek mutatta be magát, a ki minden tekintetben megfelel az igényeknek. Üde, csengő hang, eleven s e mellett mégis diszkrét játék jellemzik fellépését s bőven juttatták neki a tapsokat, a mi pedig éppen ebben a szerepben, a melynek oly jeles személyesítői előzték meg szinpadunkon, nem kis dolog. Kivüle legnagyobb sikere Andorfynak volt Lorient őrmester szerepében, aki ügyes alakításával hangos derűtséget keltett. Celestin Floridor személyesítője Borbély Sándor is szép tehetségnek adta tanujelét, de játékában még nélkülöztük azt a biztonságot, a mely elődeit feledtetni képes lett volna. Jó volt Hevesi Chateau Gibou őrnagy szerepében, valamint a régiek közül Benkő Jolán (fejedelem asszony) és Erdélyi (Champlatreu vicomt) s az összjáték is kielégítőnek mondható, csak helylyel-közzel volt érezhető egy kis háborúság a zene és ének üteme között, mit azonban a zenekar szerencsétlen elhelyezésének kell betudnunk, a melyen okvetlenül segíteni kell, mert a míg az a takaró földél elfogja a mé-

kiáltással hökkent vissza. Az ajkai jéghidegek voltak, mintha az élet szállt volna el belőle, holthaloványra vált az arca.

— Igen, te most valóban és visszavonhatatlanul az enyém vagy — mondta a férfi. Ne legyen többé senkinek bátorsága ahhoz, hogy megsértsen téged. Az enyém vagy kedves kis Madge, de ezt a tényt még sok ideig titokban kell tartanunk a világ előtt, nehogy baj szármassék belőle. Ugyebár ezt megteszed kedves Madgém az én kedvemért? A világ azt hiszi rólam, hogy nagyon gazdag vagyok, de az én gazdagságom egy föltételtől függ és azt teljesítenem kell. Nem szívesen közölném veled, hogy miben áll ez a föltétel.

— Kérem mondja meg azt nekem Duncan — kérte a kis Madge — hiszen most már a felesége vagyok.

Madge elpirult, mikor ezt mondta, s Duncan nem tudta megállani, hogy magához ne ölelje a kedves teremest.

— Jól van. Tudd meg tehát angyalom — mondta Duncan némi habozás után. A föltétel, amely az én gazdagságommal kapcsolatos, az, hogy azt a lányt vegyem feleségül, akit az édes anyám választ a számomra. Én éppen úgy megijedtem, mint ahogy te meg fogsz ijedni most, ha nevét megmondom neked.

— Kicsoda hát?

— Stanton Léna.

— De most már nem veheti őt feleségül Duncan — felelte kissé mehökkenne a gyermekasszony, s erősen belekapaszkodott a férje karjába.

— Nem, de még ha feleségül is vehetném, akkor

se tenném. Egyedül csak érted ég szívem én aranyos, kedves Madgém. Még a Dárius kincséért sem cserélnék téged el velem. Ezt is csak azért mondtam meg neked, hogy belássad, mennyire szükséges nekünk a házasságunkat egyelőre titokban tartanunk, ha csak rövid időre is.

Madge helyeslőleg bólintott a szösze fejével.

— Ön nagyon okos ember Duncan és tudja, hogy mit kell tenni. Én mindenre kész vagyok.

E közben nagyon közel érkeztek már a kis hajlékhoz, ahol Madge lakott.

— Holnap reggel a gesztenyefa alatt, ahol legelőször megpillantottalak, várni fogok reád. Ott mindent körülményesen megbeszélhetünk.

Mielőtt Madge válaszolhatott volna, kinyílt a ház ajtaja és Anna néni félelmes alakja jelent meg. Duncannak meg kellett elégednie a bucsucsókkal, mert a következő pillanatban már magára maradt.

Lassan indult meg a fasorban, de nem a Stantonkastély felé, hanem a közeli fogadóhoz vezető uton. Ugy érezte, mintha új világ nyílt volna meg előtte.

Bárha fájt is a szívének, hogy ifju nejétől el kellett válnia, mégis hamarosan tultette magát e gondolaton, s csak az az egy cél lebegett a szemei előtt, hogy mint fogja legyőzni az elébe gördülő akadályokat.

Hol elsápadt, hol pedig kipirult, mikor arra gondolt, hogy milyen kellemetlen helyzetbe került. Azt hitte, hogy most már mindenki leolvassa azt majd arcáról, hogy házasság ember lett.

E közben Madge lassan ment végig az árnyékos, gyalogösvényen, mely a házikóhoz vezetett. Álmodozva

Ilyen fekvő zenekar hangjait az énekes személyzet elől, addig ez mindig ingadozni fog az intonációban és a taktus betartásában.

○ **Verne munkái.** Jules Verne-nek illusztrált füzetes kiadásából, melyet a Franklin-társulat ad ki, megjelent a 71—75-ik füzet. Befejeződik e sorozatban Kérában a vasfejű és megkezdődik Az uszó sziget című regény. Verne évtizedek óta a legolvasottabb író minden irodalomban, melynek nyelvére lefordították. Merész fantáziája kalandos utjait követve nemcsak gyönyörködve szórakozunk, hanem sokat tanulunk is. A természettudományok népszerűsítése Jules Verne-nek kétségtelenül sokat köszönhet. Az illusztrált magyar kiadás fordítása gondos, illusztrációi pedig az eredeti francia kiadás karakterisztikus rajzai. Az olcsóságánál fogva is ajánlatos vállalat füzetje 20 kr., mely akár egyenkint is megszereshető, akár előfizetés útján minden magyar könyvkereskedésben kapható.

○ **„Magyar Kritika.”** E cím alatt havonként kétszer megjelenő kritikai folyóirat indult meg Benedek Elek szerkesztésében. Ő, és mellette egy szerkesztő bizottság adja ki a folyóiratot, mely a tudomány és irodalom minden ágát felölelő kritikai közleményeket tartalmaz. Manapság, midőn a könyvek ugyyszólván minden kritikai ellenőrzés nélkül jelennek meg, nagy szükség van egy komoly kritikai ujságra s a Magyar Kritika első számából ítélve, annak az ujságnak látszik, melyre régóta vár író és közönség. A szerkesztő bizottság tagjain kívül (Áldásy Antal, Balassa József, Heltai Ferenc, Nyári Sándor, Földes Géza, Lázár Béla, Roboz Andor, Juba Adolf) a legjelesebb szakírók munkatársai a Magyar Kritikának. Az első számban magvas kritikákat olvasunk történeti, jogi, orvostudományi, nyelvészeti, néprajzi stb. művekről, s több szépirodalmi munkáról. Benedek Elek szép, komoly hangú beköszöntője után vagy harminc könyvről van nagyobb, kisebb bírálat, a következők tollából: Balassa József, Márkus Dezső, Heller Ágost, Lázár Béla, Áldásy Antal, Juba Adolf, Fodor Ármin, Roboz Andor, Zlinszky Aladár stb. A kritikai közleményeket nagy gondnal szerkesztett bibliográfia zárja be, mely a lapnak állandó rovata. A Magyar Kritika előfizetési ára egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. Kiadóhivatal: Budapest, Wesselényi utca 31.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatások szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 1 udvarban uralkodik, még pedig Magyarhertelenden; veszettség Csarnota, Lancesuk, Hidasd, Magyarbóly, Nagy-Tótfalu, Ocsárd, Siklós és Szava községekben 1—1 udvarban fordult elő; takonykór és bőrféreg Baán községben 1 udvarban lépett fel. Sertésorbánc uralkodik a következő helyeken: Bogdása 3 udvar, Egerágh 15 u., Hegy-Szt-Márton 17 u., Szászvár 20 udv., Szilágy 10 udv., Tengerin 8 udv., Vaiszló 1 udv., Zók 10 udv., összesen 8 község 84 udv. Végül sertésvész: Baán, Baksa, Baranya-Sellye, Becefa, Bengé, Bikal, Bükösd, Dárda, Devecser, Egerszeg, Garé, Gyűd, Hosszuhetény, Hercegszöllös, Kassa,

Kéménd, Kistalud, Kis-Kozár, Köblény, Málom, Mohács, Ócsárd, Patacs, Pécsvárad, Pellérd, Szent-Iván, Somogy, Szőke, Varasd, Vörösmarth, összesen 30 községben. — Somogyvármegyében veszettség 1 községben 1 udvarban; sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvész 94 községben uralkodik. — Tolnavármegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, takonykór és bőrféreg 3 községben 3 udvarban, juhhimlő 1 községben 1 udvarban lépett fel; sertésorbánc 3 községben 5 udvarban, sertésvész pedig 35 községben uralkodik. Végül Pécssett veszettség 1 udvarban és lépfene is 1 udvarban fordult elő a múlt héten.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 6-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma délben rövid ülést tartott a képviselőház, amelyen harmadszori fölolvadásban elfogadták a köteles példányok beszolgáltatásáról szóló javaslatot. A Kossuth-párt az október 6-iki ünnepélyen lévén elfoglalva, távol volt. Az ülés elején *Fehérváry* Géza b. honvédelmi miniszter benyújtotta a törvényjavaslatot a jövő évi ujonc-megajánlásról. A közös hadseregnek 43.889, a honvédségnek 12.500 ujonc javaslatik az 1898-ik évre.

Bánffy Dezső hétfőre és szerdára javasol érdemleges tárgyalásokat, amikor a vicinálisokra és bizottsági tagválasztásokra kerül a sor. Különbö a jövő héten be fogja terjeszteni a provizoriumról szóló javaslatot.

Polónyi Géza kijelenti, hogy *Bánffy* a magyar parlamentárizmust részlettörlesztésre akarja berendezni; mert nincs munkaprogramja és egy ülés sovány anyagát kettőre osztja be.

Bánffy Dezső b. ragaszkodik javaslatához.

Sima Ferenc szerint a kormány munkaképtelensége előidézi, hogy kifogyunk az időből a fontosabb javaslatoknál s a komolyabb vita is obstrukciónak nyilvánítottatik.

Ezután *Bánffy* b. javaslatát elfogadták. Ülés végén *Gullner* Gyula interpellál *Ugron* János udvarhelymegyei alispán elmozdításáért. Követeli, hogy a fegyelmi eljárás iratai tétessenek le a Ház asztalára.

Percei Dezső belügyminiszter megtagadja.

TAVIRATOK.

— A delegációk összeülése.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A tegnapi közös minisztertanács a delegációk összeülésének idejéről még nem határozott. A provizoriumról szóló javaslat egyidejűleg fog benyújtatni a jövő héten ugy az osztrák Reichsrathban, mint a magyar képviselőházban.

— Vilmos császár utazása.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vilmos német császár tegnap délelőtt Danzigba utazott.

— A királyné Budapesten.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Erzsébet királyné teljes visszavonultságban tölti napjait a budai királyi várpalotában. A rossz idő következtében alig mozdul ki a palotából.

— Tanító, aki nem tanító.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sasváry Sándor népiskolai tanítóról kitünt, hogy hamisított képesítő oklevél alapján neveztetett ki s öt év óta zavartalanul tanítóskodott. A nőknél nagyon szerencsés

volt. Egy bajor apáca-növendék miatta megszökött s míg viszonyát ezzel folytatta, egy másik nőt eljegyzett. Ez okozta vesztét. A menyasszony bátyja bizalmatlankodott s előkérte diplomáját. Nyomban fölismerte a hamisítást, följelentette s le tartóztatták.

— **Október 6-ika Budapesten.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egyetemi ifjuság ma délelőtt fél 11-kor október 6-ának megünneplésére gyász-matinét rendezett. Rajcsányi Gyula megnyitója után Szeless József elszavalta Pósa Lajos költeményét, az „Örök harc“-ot. Utána Ortman Albert, az egyetemi kör elnöke ünnepi beszédet mondott, Komáromy Zoltán pedig szavalt. Végül az ifjuság elénekelte a szózatot.

— **Nagy szélfuvás a magyar tengeren.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Quarneróban a bóra következtében a Fiume és Zengg közt való hajóközlekedés teljesen szünetel.

— **A Reichsrathból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az osztrák Reichsrath ma elkezdte az inségjavaslatok tárgyalását.

— **Uj spanyol követ.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bécsi spanyol követté Tamanes herceget nevezik ki.

— **Leányszöktető szerzetes.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ferrara Aurelian cisztercita páter, aki a palermói cisztercita gimnáziumban tanított, megszöktetett egy grófkisasszonyt.

— **Nyul helyett embert lőtt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ragályon az ottani földbirtokos, Ragályi Ferenc nyulra vadászott, de véletlenül bátyjának, Istvánnak kilőtte nyulsréttel a szemét.

— **Napkeleti császár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Korea királya császárrá kiáltatott ki.

— **Megszűnt sztrájk.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Sziléziában a jágerndorfi sztrájk ma teljesen megszűnt.

— **Megmérgezett násznép.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Galiciában Scharer gájei regáleberlő leányának lakodalmán az összes vendégek mérgezési tünetek közt rosszul lettek. Négyen rögtön meghaltak. A szigorú vizsgálat folyik.

— **A Ház bizottságaiból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház közlekedésügyi bizottsága ma délután letárgyalta a vicinálisokról szóló javaslatokat.

— **Az ördög ügynöke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Indiában Brahmában elfogták Damodar Chapekar Decani ügyvédet. A letartóztatott beismerete, hogy cinkostársaival együtt ő gyilkolta meg Randot, a pestisbizottság tagját és Dyerst hadnagyot, és ő volt az, aki bemocskolta Viktoria királynő bombayi szobrát.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Hirdetmény!

Szabad-szt.-király község előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy

a községi vásárjog

f. hó 24-én délután 2 órakor Szabad-szt.-királyon, a község házában, 1898. évi január hó 1-től 1900. évi Deczember hó 31-ig terjedő 3 évi időtartamra, nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek a község házában megtekinthetők.

Szabad-szt.-királyon, 1897. október 4.

Bernáth Ferencz,
bíró.

6941 sz.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy A Baranya-megye hitelintézet végrehajtható. Palkó Dávid, Szomor Éva, Farahó János és Székelyhidi Sára daróczi lakosok végrehajtást szenvedtek ellen 1200 frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő, Darócz községben a 433. sz. tjkvben felvett 780. b, 405. b, 564. b, 605. a, 865 a, hrsz. ingatlanokra s pedig a 780 b, hrsz. ingatlanra 183 frt 405. b, hrsz. ingatlanra 122 frt, 564 b. hrsz. ingatlanra 106 frt, 605 a. hrsz. ingatlanra 49 frt, 865 a. hrsz. ingatlanra 205 frt, a daróczi 310. sz. tjkvben felvett 86 hrsz. 80 sorsz. házra és belsőségre s így a végreh. törv. 156. §-a értelmében kk. Palkó Dávidot illető részére is 462 frt, a daróczi 436. sz. tjkvben felvett 1 rdsz. a. erdőből az egész 4/590-ed részre s így a végreh. törv. 156. §-a alapján Molnár János és Kovács Judit illetőségére is 21 frt és a daróczi 64. sz. tjkvben felvett legelőből ifj. Farahó Jánost és Székelyhidy Sárát illető 4/704 részre 144 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 30. napján d. e. 10 órakor Darócz községben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át vagyis 18 frt 30 kr., 12 frt 20 kr., 10 frt 60 kr., 4 frt 90 kr., 20 frt 50 kr., 46 frt 20 kr., 2 frt 10 kr., 14 frt 40 krt, készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-c. 42 § ban jelzett arfolyammal számított és az 1881: november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint tlkvi hatóságnál 1897. évi augusztus hó 3. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró

14322. szám.

tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Bíró Mihály végrehajtható Vicze István romonyai lakos végrehajtást szenvedő ellen 300 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. bíróság területén levő Romonya község határáiban fekvő, 173. sz. betető felvett a l. 1—20. sorsz. 2/8-ad telekre 641 frt becsár mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi október hó 30. napján d. e. 9 órakor Romonya község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % -át vagyis 64 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881: évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átjzolgáltatni.

Pécsett, 1897. évi július hó 30. napján. A kir. törvényszék. tlkvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bíró.

8597. sz.

tlk. 1897.

HIRDETMEYNY.

A dárdai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság 1897. évi szeptember hó 30-án fenti sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy az egy körjegyzőséghez tartozó Magyar-Bóly, Illoeska és Lapánca községekre vonatkozólag az 1886: XXIX., 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikkék értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszíni eljárás a nevezett községekben 1897. évi október hó 18-án fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, akik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatoit előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, akik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék. vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886: XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889: XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek: és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzéssel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy törlesztési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

Kardos Herman
betétszerkesztő.

Dr. Molnár
kir. albiró.

1299. szám.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíró 1896. évi 26139. számú végzés következtében, Dr. Toldi Béla ügyvéd által képviselt, Haberényi Gusztáv javára, Bojnovits Armin és Bojnovits Arthur ellen 320 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felül foglalt és 1100 frtra becsült butorból álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 25134 1897. sz. végzése folytán 320 frt tőkekövetelés s ennek 1896. évi április hó 5 napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 42 frt 93 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Pécsett, Petrezselyem utcza leendő eszközzésére 1897. évi okt. hó 16. napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvény cikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Dárdán 1897. évi szeptember hó 29. napján.

Fonyó István
kir. bir. végrehajtó.

